

Frikoppla Klimat och Miljö från Koldioxid

Göran Petersson

Artikel i Kemivärldens nätversion

[Chemicalnet 2008-02-19](#)

Bakgrund

Klimathypen: Under åren 2007-2008 nådde dogmen om koldioxid som ett överordnat klimat- och miljöhot sin höjdpunkt. Ledande journalister, ekonomer och politiker trodde blint på galjonsfigurer som Al Gore. Konsensus påstods råda och kritiker betraktades närmast som opålitliga förrädare.

Kritiska kemister: Trots detta vågade flera ledande kemister inte minst från Chalmers stå upp för en naturvetenskaplig kritik. Detta framgår bland annat av en [artikel på Newsmill](#). Tidskriften *Kemivärlden* publicerade i sin nätversion flera inlägg inklusive det här återgivna under rubriken *Koldioxiddebatten*.

Framförhållning: De kritiska artiklarna i *Kemivärlden* publicerades närmare två år före [Climategate](#) och klimatfrågans kollaps i Köpenhamn. De låg uppe på *Chemicalnet* under mer än tre år som en dokumentation över att oberoende svensk naturvetenskaplig kritik av överdrifter och hotbilder inte saknades även om den förtegs.

Senare artiklar av författaren

[Climate and Carbon Dioxide](#)

New Goals for Sweden and the EU

[Global Uppvärmning och Nedkylning](#)

Klimatpolitik i Köpenhamn

Frikoppla klimat och miljö från koldioxid

Chemicalnet 2008-02-19

Under tre decennier har jag på olika sätt bidragit vid Chalmers till att dra fram viktiga miljöfrågor i ljuset. Riksdagens femton nationella miljömål kan ses som välavvägda och svarar upp mot försiktighetsprincipen. Men för mindre än två år sedan tog klimatfrågan plötsligt över och allt annat hamnade i skuggan.

Mot denna bakgrund har jag i en nyligen [nätpublicerad artikel](#) försökt granska om klimatfrågans dominans är miljövetenskapligt försvarbar. [Fakultetsklubben vid Chalmers har belyst klimatfrågan](#) via en het debatt med forskare och via en sammanställning av klimatlänkar.

Klimatfrågans kärna är växthuseffekten från koldioxid. Mänskliga utsläpp bedöms (även av IPCC) ha orsakat mindre än 0,5 °C förhöjd global temperatur. Detta motsvarar ca 1 % av den totala växthuseffekten som domineras av vattenånga och moln. Särskilt viktigt är att fortsatt ökade halter av koldioxid ger förhållandevis ännu mindre uppvärmning enligt principerna för absorption av värmestrålning. Framtidsscenarioer med flera graders temperaturhöjning bygger på ekologiskt orimliga antaganden om förstärkande återkopplingar.

Gigantiska tekniska och ekonomiska satsningar för att minska utsläppen av koldioxid med 30 % kan förväntas ge ca 0,1 °C lägre temperatur. Att hävda att detta är den viktigaste miljöfrågan hotar naturvetenskapens, miljövetenskapens och miljöorganisationernas trovärdighet. Det är därför angeläget att kemister med sakkunskaper och miljövänner med engagemang nu satsar på en öppen kritisk granskning. Bara trovärdiga argument håller i längden mot energislöseri och sinande ändliga resurser. Och så får vi inte tappa fokus på livsviktiga frågor som giftfri miljö och biologisk mångfald.